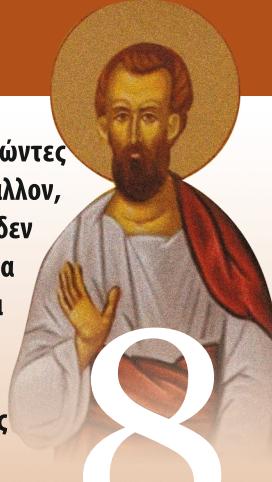

προσωπίδας βάλλοντες εις τα πρόσωπα, τραγωδούντες, ορμώντες ληστρικώς επάνω εις άνδρας και γυναίκας και φονεύοντες ο εις τον άλλον, ταύτα λέγω, βλέπων εθερμάνθη από το πυρ του θεϊκού ζήλου και δεν υπέφερε τα τοιαύτα άτοπα, αλλ' εδίδασκεν αυτούς και παρεκίνει να παύσωσι τας αταξίας ταύτας. Οι δε απάνθρωποι εκείνοι και θηριώδεις κινηθέντες από κακίαν και θυμόν μεγάλον εφόνευσαν τον του Κυρίου Απόστολον με τα ξύλα, τα οποία είχαν εις τας χείρας των. Και ούτω ο μακάριος τελειωθείς, ενεταφιάσθη από τους χριστιανούς...». Ο Επίσκοπος Εφέσου Τιμόθεος έδωσε την ζωή του για την κατάργηση των απαράδεκτων αυτών γιορτών.

8

Τι προτείνει η Μητέρα Εκκλησία ; Τι λέει στα παιδιά της

Αγαπητά παιδιά, είναι μια περίοδος δοκιμασίας, αγώνος, μάχης με τη ζωή και τον εαυτό μας. Γολγοθάς για την αγάπη του Χριστού περιμένοντας την Ανάσταση. Όλα αυτά ας τα βιώσουμε μέσα από τα μυστήρια και τη ζωή της Εκκλησίας. Δεν υπάρχει λόγος να μασκαρευτούμε, αντίθετα να βγάλουμε τις μάσκες και να δείξουμε τον πραγματικό μας εαυτό. Να μην συμμετέχουμε εκεί όπου ο Χριστός μας βλασφημείται διότι γινόμαστε και εμείς συμμέτοχοι ακόμα και με την σιωπή μας. **Η Εποχή μας έχει ανάγκη από πρότυπα πνευματικής Ορθόδοξης αγιαστικής μαρτυρίας.** Ας δώσουμε λοιπόν αυτή την περίοδο μια τέτοια μαρτυρία! Η Εκκλησία παιδιά μου, δεν σηκώνει το δάχτυλο για να μαλώσει, αλλά απλώνει την αγκαλιά της για να μας προστατεύσει από τη ζημιά και να μας οδηγήσει στην σωτηρία.

Ποιμαντικά ζητήματα

Ματα παιδιά μας θέλουν να ντυθούν για να πάνε στο πάρτι του σχολείου τινα κάνουμε να τσακωθούμε μαζί τους;

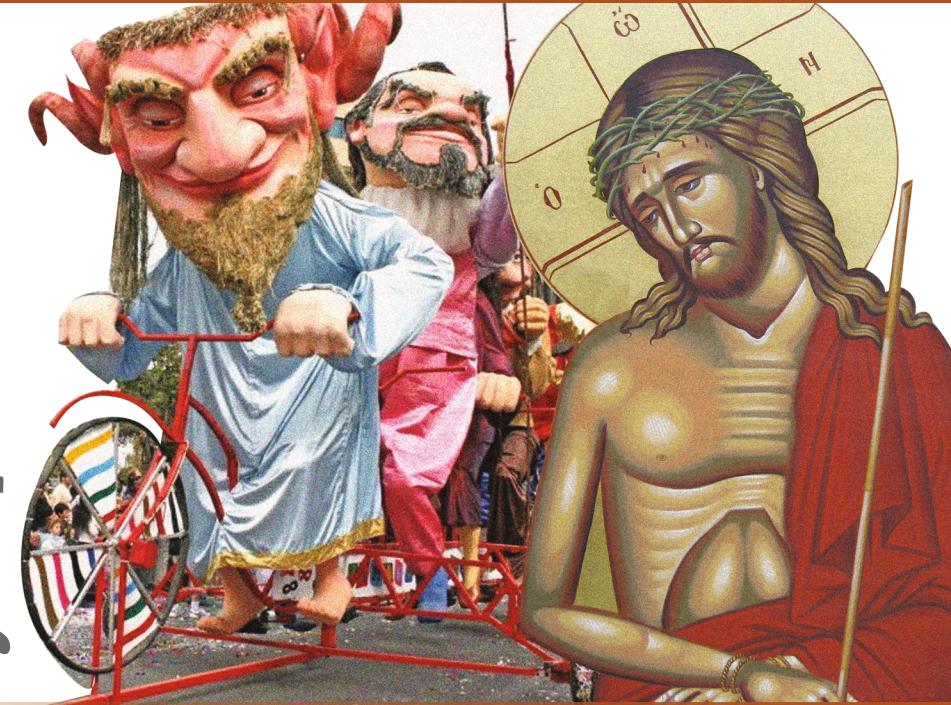
Οι τσακωμοί δεν θα βγάλουν πουθενά. Για τη συγκεκριμένη κατάσταση υπάρχουν κάποιες διαβαθμίσεις οικονομίας.

- Την ημέρα που έχει το σχολείο γιορτή αποκριάς εμείς μπορούμε να οργανώσουμε κάτι άλλο με τα παιδιά μας και τα παιδιά άλλων γονέων, έτσι ώστε να μην νιώσουν τα παιδιά ότι στερούνται κάτι εκείνη την ημέρα σε σχέση με άλλα παιδιά.
- Αν το παιδί έχει πάρει απόφαση να ντυθεί δεν είναι σωστό να τσακωθείτε μαζί του. Ο τσακωμός μπορεί να οδηγήσει σε συμπεριφορές άσχημες και να γίνει ρήξη στη σχέση. Απλά του λέμε να φορέσει κάτι που δεν θα προκαλέσει, και ούτε θα βλασφημήσει τα Ιερά και τα θύσια και φυσικά τονίζουμε να μην βάψει το πρόσωπο του.
- Φέρνουμε στα παιδιά παραδείγματα των Αγίων. Όι Άγιοι δεν λέρωσαν το πρόσωπο τους, το μόνο σημάδι που είχαν ήταν από τις μαστιγώσεις για την αγάπη του Χριστού.

Στην Εκκλησία όμως δεν υπάρχουν μάσκες γιατί μας ελευθέρωσε ο Χριστός χαρίζοντάς μας όχι μιαν αλήθεια αλλά Την Αλήθεια. Γι' αυτό, ο μασκαράς κόσμος -με το κοσμικό φρόνημα-, τρέμει τον Χριστό γιατί ο Χριστός φωτίζει ό, τι κρύβουν οι μάσκες.

Τότε, κι εσύ κι εγώ αδελφέ, δεν μιμούμαστε τον Χριστό, την ίδια την Αλήθεια. Είμαστε υποκριτές. Δεν μπορούμε να διαλέγουμε πότε θα είμαστε χριστιανοί και πότε δεν θα είμαστε. Ειδικότερα δε, όταν θέλουμε να πείσουμε τους άλλους για το πόσο "καλοί χριστιανοί" είμαστε... Η υποκρισία στην πίστη είναι απ' τις βαρύτερες μάσκες του κοσμικού φρονήματος.

Καρναβαλι

1

- **Έλα και σγ ! Βάλε Μάσκα! Ίαι διασκέδασε !**
- **Όχι, δεν βάζω μάσκα. δεν θέλω να χαλάσω την εικόνα Του.**

Περίοδος Τριωδίου δηλαδή;

Τριώδιο ονομάζεται, σύμφωνα με τους κανόνες της ορθόδοξης χριστιανικής εκκλησίας, η κινητή περίοδος που ξεκινά την Κυριακή του Τελώνου και Φαρισαίου και τελειώνει το Μεγάλο Σάββατο. Οι ύμνοι αυτοί έχουν τρεις ωδές σε αντίθεση με τους υπόλοιπους ύμνους τις εκκλησίας, οι οποίοι έχουν ενέα ωδές. Αυτός είναι και ο λόγος που το βιβλίο αυτό, και κατ' επέκταση και η συγκεκριμένη χρονική περίοδος, ονομάστηκαν Τριώδιο.

1. Κυριακή του Τελώνου και του Φαρισαίου: Η πρώτη Κυριακή μας λέει να βγάλουμε τη μάσκα της υποκρισίας, και να παρουσιαστούμε στο Θεό και στον κόσμο ειλικρινά με βάθος αγάπης και μετανοίας. Μακριά από το εγώ και τα πρέπει του κόσμου τούτου, αλλά ζώντας στον δρόμο του Αγιασμού σε σχέση με τον Χριστό. Ποιό παράδειγμα θα επιλέξουμε; του Τελώνου ή του Φαρισαίου;

2. Κυριακή του Ασώτου: Η μεγάλη αγκαλιά του Θεού μας περιμένει, ότι και αν έχουμε κάνει, ως πατέρας να μας συγχωρέσει. Από εμάς εξαρτάται αν θα πάρουμε την ευθύνη της υπάρξεως μας ώστε να τρέξουμε στην αγκαλιά της αγάπης και της συγχωρήσεως.

Ακολουθείτο ΨΥΧΟΣΑΒΒΑΤΟ Θυμόμαστε τους ανθρώπους που έχουν κοιμηθεί και έχουν αναχωρήσει από αυτή τη ζωή αναμένοντας και πάλι τη συνάντηση μαζί τους μέσα από το Φως του Χριστού. Ζώντες και κεκοιμημένοι μια οικογένεια στην αγκαλιά του Κυρίου.

3. Κυριακή της Απόκρεω : Κυριακή της Απόκρεω, αναφέρεται στη Δευτέρα Παρουσία, στην Κρίση, καθώς επίσης και στη χριστιανική αγάπη. Ονομάζεται δε έτσι, επειδή είναι η τελευταία ημέρα που οι Χριστιανοί επιτρέπεται να φάνε κρέας.

4. Κυριακής της Τυρινής: Η εβδομάδα που ξεκινά ονομάζεται και εβδομάδα της Τυρινής ή Τυροφάγου. Εβδομάδα που επιτρέπεται η βρώση τυροκομικών, αυγών και ψαριών. Αναφέρεται στην εξορία των πρωτόπλαστων από τον Παράδεισο.

Η Τσικνοπέμπτη Η λέξη "τσικνοπέμπτη" προέρχεται από τη λέξη "τσίκνα" (η μυρωδιά του ψημένου κρέατος) και από τη λέξη "Πέμπτη". Γιορτάζεται άλλωστε την Πέμπτη, 11 ημέρες πριν την Καθαρά Δευτέρα. Είναι μια μέρα προ-ετοιμασίας για τη μεγάλη νηστεία της Σαρακοστής πριν από το Πάσχα, μια προετοιμασία που έγκειται στην προσπάθεια να βιώσουμε τις επερχόμενες ημέρες της Μεγάλης Τεσσαρακοστής.

Ακολουθεί η Καθαρά Δευτέρα (Καθαρίζουμε την ύπαρξή μας με μετάνοια και το Μυστήριο της Ιεράς Εξομολογήσεως και όχι το ψυγείο από φαγητά της προηγούμενης ημέρας) με την οποία ξεκινά η περίοδος της Μεγάλης Τεσσαρακοστής. Περίοδος νηστείας, προσευχής, περισυλλογής, κατά την οποία οι πιστοί προετοιμάζονται για τη μεγάλη Εβδομάδα και την Ανάσταση του Κυρίου. Ονομάζεται Τεσσαρακοστή γιατί μιμείται τη σαρανταήμερη νηστεία που έκανε ο Χριστός, ενώ λέγεται και Μεγάλη λόγω της διαφοράς της από την περίοδο των Χριστουγέννων, όχι σε αριθμό ημερών, αλλά σε ουσία και άσκηση.

2

Άγιος Νικόδημος Αγιορείτης: Για τις καρναβαλικές εκδηλώσεις και την ζημία που προκαλούν, επισημαίνει πώς είναι αφροσύνη να καταστρέψουμε προκαταβολικά και να αχρηστεύουμε την Αγία Τεσσαρακοστή, προτρέπει επίσης τους αρχιερείς, τους πνευματικούς και τους διδασκάλους να εμποδίσουν το μεγάλο αυτό κακό. Τώρα οι μέν αρχιερείς και οι πνευματικοί σιωπούν, ενώ έπρεπε να μην ησυχάζουν μπροστά στην επέκταση του κακού, πολλοί δε από τους δασκάλους και τους γονείς οργανώνουν οι ίδιοι για τα παιδιά τους καρναβαλικές εκδηλώσεις: «Ασυγκρίτως γάρ είναι μεγαλύτερα η βλάβη, όπου προσλαμβάνουν εις τάς αποκρέας, πάρεξ η ωφέλεια όπου λαμβάνουν από την ερχομένην Τεσσαρακοστήν ίλεως, ίλεως, ίλεως, να γίνη ο Θεός! Και αυτός είθε να φωτίσῃ τους αγίους Αρχιερείς και πνευματικούς και διδασκάλους να εμποδίσουν τα τοιαύτα κακά, με αφορισμούς και επιτίμια, καθώς προστάζει και ο ξβ' κανών της αγίας και Οικουμενικής στ' Συνόδου».

Συνεχίζει ο ίδιος Άγιος στο βιβλίο του «Χρηστοήθεια των Χριστιανών», αναφερόμενος σε όσα γίνονται κατά τις Απόκριες γράφει: «Κατ' αλήθειαν ημπορεί να ειπή τινάς, ότι τότε οι Χριστιανοί δαιμονίζονται όλοι, διότι χορεύουν, παίζουν, τραγουδούν ασυνειδήτως, έως και αυτοί οι πλέον γέροντες... τότε δεν έχει διαφοράν η ημέρα από την νύκτα, διότι επίσης με την ημέραν και όλη η νύκτα εξοδεύεται εις χορούς και παίγνια και αταξίας και μασκαραλίκια, τότε διά να ειπώ έτσι, πανηγυρίζει η ασέλγεια, εορτάζει η ακολασία, ευφραίνεται η μέθη, αγάλλεται η τρυφή και ασωτεία, χορεύει ο διαβολός με δέκα μανδήλια και συγχορεύει με αυτόν όλον το πλήθος των δαιμόνων διότι όσον κέρδος κάμνουν εις μόνας τάς αποκρέας, δεν ημπορούν να το κάμουν εις όλον των χρόνον».

Ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος αντικρούοντας το επιχείρημα ότι με τις καρναβαλικές εκδηλώσεις οι άνθρωποι διασκεδάζουν, ευφραίνονται και ξεφεύγουν από την καθημερινότητα, απαντά ότι αυτό είναι τελείως παράλογο, διότι η χαρά και η ευφροσύνη πρέπει να συμβαδίζουν με την θηθική και την ευπρέπεια.

Ο Άγιος που μαρτύρησε για τα Καρναβάλια!

Ζωντανό παράδειγμα προς μίμηση και υποκίνηση για έναν ουσιαστικό αγώνα κατά των ειδωλολατρικών αυτών εκδηλώσεων, είναι το μαρτυρικό τέλος που είχε ο Απόστολος και μαθητής του Αποστόλου των Εθνών Παύλου Τιμόθεος, Επίσκοπος Εφέσου. Το παραθέτουμε, όπως ακριβώς το αναφέρει ο ούσιος Νικόδημος ο Αγιορείτης: «Μίαν φοράν βλέπων τους Έλληνας ότι εις μίαν πάτριον εορτήν Καταγώγιον ονομαζομένην έκαμνον αταξίας, είδωλα βαστάζοντες εις τας χείρας,

7

6

• **Ανθρωποθυσίες με αφορμή το Καρναβάλι της Πάτρας:** 400 ανθρωποθυσίες κάθε μήνα στην Πάτρα. Μόνο στην Πάτρα, σύμφωνα με την εφημερίδα «Πελοπόννησος» γίνονται 400 εκτρώσεις τον μήνα, δηλαδή περίπου 5.000 όλο το χρόνο. Σκεφτείτε ότι τα συγκλονιστικά αυτά στοιχεία είναι της περασμένης δεκαετίας, που σημαίνει ότι δεν δηλώνονταν όλες οι εκτρώσεις. Άραγε ποιος είναι ο αληθινός αριθμός των εκτρώσεων σήμερα στην Πάτρα;

Αν λοιπόν μόνο εκεί γίνονται κάθε χρόνο τόσες χιλιάδες δολοφονίες αθώων ανθρώπινων υπάρξεων που με το αίμα τους πλουτίζουν ασυνείδητοι γιατροί, κλινικές και βιομηχανίες καλλυντικών, φανταστείτε τι γίνεται σε όλη την χώρα!

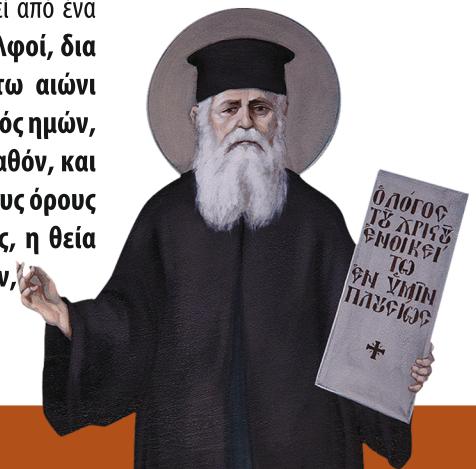
Ο σύλλογος «Προστασίας Αγέννητου Παιδιού» μιλά για 600.000 δολοφονίες εμβρύων κάθε χρόνο δηλ. το 1/6 από αυτές γίνονται εξαιτίας του Καρναβαλιού της Πάτρας!

• Τις περισσότερες φορές με τα άρματα αλλά και με τις στολές των καρναβαλιστών βλασφημούνται ιερά και όσια, Άγιοι, ο Ιερός Κλήρος, τα Ιερά Μυστήρια της Εκκλησίας και όλα αυτά με ένα πολύ ανόητο πρόσχημα: «Για πλάκα και χαβαλέ!»

Βεβαίως πρέπει να αναφέρουμε πως η εκκλησία καταδίκασε και απέρριψε τις γιορτές του καρναβαλιού με την δ^η Οικουμενική Σύνοδο του 692, όμως με μια υπέροχη στάση ανοχής και αγάπης παρακολούθησε τον λαό να το συνδέει, έστω και τυπικά, με το εορτολόγιο της Εκκλησίας, μέσω της εξαγνιστικής Σαρακοστής. Δηλαδή συνδυάζεται το γλέντι ο χορός και το ξεφάντωμα, με την αυστηρή νηστεία και τη λατρεία της Μ. Τεσσαρακοστής, η οποία θα επακολουθήσει. Και θα απαιτήσει από τον πιστό λαό να ακολουθήσει την κατανυκτική λατρευτική ατμόσφαιρα της Εκκλησίας, με τα Απόδειπνα, τους Κατανυκτικούς εσπερινούς και τους Χαιρετισμούς, τη μεγάλη πορεία προς το κέντρο των εκδηλώσεων, τη Μεγάλη Κυριακή του Πάσχα.

Τι λένε οι Πατέρες της Εκκλησίας για τα Καρναβάλια;

Άγιος γέρων π. Γερβάσιος Παρασκευόπουλος: «Και ερωτώ: ο μετέχων των εορτών των απόκρεων τηρεί ό,τι η Αγία Γραφή μετ' εκκλήσεως ικετεύει και ζητεί από ένα έκαστον εξ ημών, λέγουσα: «Παρακαλώ ουν υμάς, αδελφοί, δια των οικτιρμών του Θεού... μη συσχηματίζεσθαι τω αιώνι τούτω, αλλά μεταμορφούσθε τη ανακαίνωσει του νοός ημών, εις το δοκιμάζειν υμάς τί το θέλημα του Θεού το αγαθόν, και ευάρεστον και τέλειον»; Και πάλιν ερωτώ: πληροί τους όρους τούτους ο καρναβαλιστής; ή κατηργήθη η διάταξις, η θεία διάταξις η παραγγέλλουσα «μηδέ ονομαζέσθω εν υμίν, καθώς πρέπει αγίοις, και αισχρότης και μωρολογία ή ευτραπελία τα ουκ ανήκοντα»;

Τι σημαίνει η λέξη Καρναβάλι;

Η λέξη "ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ" προέρχεται από την λατινική λέξη "CARNEVALE" που σημαίνει "ΑΝΤΙΟ ΚΡΕΑΣ". Εξ' ου και το δικό μας "ΑΠΟΚΡΕΩ", με το οποίο ονόμαζαν οι Βυζαντινοί την τελευταία ημέρα της ΚΡΕΑΤΟΦΑΓΙΑΣ, χαρακτηρίζοντας έτσι μια περίοδο του εκκλησιαστικού εορτολογίου.

Από πού μας ήρθε το Καρναβάλι; Η Αποκριά έχει ειδωλολατρική προέλευση. Μα θα πει κάποιος: «Η Εκκλησία δεν υιοθέτησε ειδωλολατρικά έθιμα και τα εκκλησιοποίησε; Γιατί δεν κάνει το ίδιο και για το Καρναβάλι; Γιατί δεν το δέχεται; Τόσο πολύ χαλάει την Εκκλησία λίγος χορός και ξεφάντωμα;»

Στα γλέντια αυτά και στα ξεφαντώματα, βρίσκονται τα υπολείμματα θρησκευτικών τελετών, που τα πανάρχαια χρόνια οι λαοί διεξήγαγαν, γιορτάζοντας την έναρξη κάθε καινούργιου χρόνου, ή την αρχή μιας νέας εποχής, της άνοιξης, προσδίδοντας ένα μαγικό χαρακτήρα για ευωχία και καλή σοδιά ξεγελώντας τα κακά πνεύματα της φύσης. Τέτοιες τελετές βρίσκουμε στους αρχαίους Έλληνες, με τις οργιαστικές τελετές προς τιμήν του θεού Διονύσου, καθώς και στα Κρόνια όργια, που γίνονταν στο τέλος κάθε χρόνου προς τιμή του θεού Κρόνου, του προστάτη της σποράς και της γονιμότητας. Οι γιορτές αυτές είναι τα περίφημα Σατουρνάλια των Ρωμαίων (από το λατινικό Saturn=Κρόνος), που είναι βελτιωμένη έκδοση των αρχαίων ειδωλολατρικών τελετών.

Το ιστορικό γεγονός

Τα πολύ παλιά χρόνια ζούσαν στον τόπο μας οι πρόγονοί μας, οι "αρχαίοι Έλληνες". Οι συνήθειές τους ήταν λίγο πολύ ίδιες με τις δικές μας. Καλλιεργούσαν την γή, πήγαιναν για κυνήγι, ύφαιναν τα ρούχα τους, πίστευαν, όμως, στα είδωλα στους 12 ψευτοθεούς του Ολύμπου, έκτιζαν ναούς για αυτούς τους ετοίμαζαν γιορτές για να τους ευχαριστούν. Εκτός, όμως, από τους 12 θεούς του Ολύμπου, υπήρχαν και μερικοί άλλοι, οι μικρότεροι θεοί, όπως τους λέμε τώρα. Ένας απ' αυτούς ήταν ο Διόνυσος, ο οποίος προστάτευε τη γεωργία και τ' αμπέλια, ο θεός του κρασιού και του γλεντιού.

3

Οι άνθρωποι πίστευαν τότε ότι ο Διόνυσος χάριζε στους ανθρώπους τη βλάστηση και τη γονιμότητα της γης. Όπως, τώρα, έτσι και τότε, η βλάστηση της γης, ερχόταν την άνοιξη.

Καθώς λοιπόν ο Διόνυσος έφερνε την άνοιξη, οι Έλληνες εκείνης της εποχής, ετοίμαζαν γιορτές και πανηγύρια για να τον υποδεχτούν, να τον ευχαριστήσουν για τη βλάστηση και να τον παρακαλέσουν να καθίσει με την άνοιξη στην γη, όσο μπορεί περισσότερο. Σ' αυτή τη γιορτή, που την έλεγαν "Ανθεστήρια" (Ανθίζουν τα λουλούδια) διασκέδαζαν και οι ίδιοι πάρα πολύ, γιατί η άνοιξη πάντα φέρνει χαρά. Πως διασκέδαζαν; Έτρωγαν κάθε λογής φαγητά, έπιναν κρασί, χόρευαν όλη την ώρα, φορούσαν μάσκες στα πρόσωπα τους, πείραζαν-πολύ άσχημα μερικές φορές- ο ένας τον άλλον.

Τα "Ανθεστήρια" με το πέρασμα τους χρόνου άρχισαν να ξεχνιούνται. Δε χάθηκαν όμως ολότελα. Αν ταξιδέψουμε σε μερικά νησιά και χωρία της πατρίδας μας (Θεράκη, Ήπειρο, Σκύρο.....) θα δούμε ότι πολλοί άνθρωποι γιορτάζουν και σήμερα ακόμη με τον ίδιο σχεδόν τρόπο, τα "Ανθεστήρια".

Όμως, γι' αυτή την αρχαία ειδωλολατρική γιορτή υπάρχει και άλλη άποψη. Ένας πανάρχαιος ελληνικός μύθος μιλούσε για την Περοεφόνη, την κόρη της Δήμητρας, της περισσότερης γεωργίας, που ζούσε το μισό χρόνο στα βάθη της γης, στον Άδη και τον άλλο μισό πάνω στη γη, όπως οι σπόροι, που μένουν το φθινόπωρο και το χειμώνα μες στο χώμα, για να βγάλουν λουλούδια και καρπούς την άνοιξη και το καλοκαίρι.

4

Πίστευαν, λοιπόν, οι αρχαίοι Έλληνες, ότι στην αρχή της άνοιξης, τις αρχές του Μάρτη, τότε που γιορτάζουν τα Ανθεστήρια, η Περοεφόνη ανέβαινε από τον Άδη στην γη. Μαζί της ανέβαιναν κι οι ψυχές των νεκρών ανανεωμένες και αυτές από την αναγέννηση της φύσης, για να μείνουν στη γη δύο μέρες, ίσα-ίσα για να προλάβουν να χαρούν την άνοιξη. Γι' αυτό κι οι ζωντανοί μες στη χαρά και στο γλέντι, δεν έχουν θέλησαν να ετοιμάσουν ένα φαγητό γι' αυτές, καμωμένο με κάθε λογής σπόρους, δημητριακά και όσπρια, την "πανσπερμία", όπως την έλεγαν.

Πολλοί μάλιστα ήθελαν να πειράξουν τους φίλους τους, παριστάνοντας τις ψυχές. Φορούσαν λοιπόν μάσκες και περίεργα ρούχα κι έτρεχαν απ' εδώ και από εκεί χοροπηδώντας και φωνάζοντας παράξενα. Κάπως έτσι ίσως ξεκίνησε η συνήθεια να

μασκαρεύονται οι άνθρωποι αυτές τις μέρες, Γιατί ενώ έχουν περάσει τόσα χρόνια, πολλές σημερινές συνήθειες των Ελλήνων κρατούν από την αρχαία Ελλάδα.

5

Η Εκκλησία δεν έχει ηθικιστικά θέματα. Απλά την περίοδο αυτή συμβαίνουν πράγματα που δεν ωφελούν την ψυχή του ανθρώπου, αλλά τη ζημιάνουν σε μεγάλο βαθμό, μέχρι θανάτου μερικές φορές.

• **Αρχικά δεν υπάρχει λόγος να λερώνουμε με αμφίεση το σώμα και το πρόσωπό μας.** Ο Χριστιανισμός είναι υπέρ του ΠΡΟΣΩΠΟΥ ως εικόνα Θεού, ο οποίος ΑΠΟΚΑΛΥΦΘΗΚΕ ΩΣ ΠΡΟΣΩΠΟ στον άνθρωπο και προτάσσει την τελείωση του ανθρώπου μέσα από τον προσωπικό του αγώνα, για να φτάσει στην ύψιστη ηθική τελείωση καθ' επιταγή του Δημιουργού του. Κάθε παρέκκλιση από τον σκοπό αυτό η εκκλησία δεν την επικροτεί, ούτε την καταδικάζει, με την έννοια ότι ο καθένας είναι ελεύθερος να διαχειριστεί την ελευθερία του όπως θέλει. Η Εκκλησία όμως, ως μητέρα οφείλει να πει ένα προστατευτικό λόγο στα παιδιά της από αγάπη.

• **Αποτέλεσμα από τα έκτροπα;** Τεράστια οικονομική σπατάλη, μέθη, ουσίες που οδηγούν πολλούς ανθρώπους στον θάνατο. Κάθε χρόνο, μετά τη λήξη της εορταστικής περιόδου του καρναβαλιού, αυξάνονται δραματικά οι εκτρώσεις, οι διαγνώσεις φορέων AIDS, αλλά και οι χωρισμοί. Οι συμμετέχοντες, προφανώς, απελευθερώνονται, πίνουν, διασκεδάζουν και σαν αποτέλεσμα έρχεται η αυθόρυμη προσέγγιση και η επαφή χωρίς προφύλαξη. Ο χαρακτήρας, άλλωστε των περισσότερων καρναβαλιών (ειδικά του Río) έχει σαφή σεξουαλικό προσανατολισμό τα τελευταία χρόνια, κάτι που περισσότερο παραπέμπει σε αρχαίες παγανιστικές εορτές του Διονύσου, παρά σε χριστιανικό έθιμο.

Γεγονός είναι ότι κατά τη διάρκεια των μεγαλύτερων καρναβαλιών της Λατινικής Αμερικής, πραγματοποιούνται ταυτόχρονα και εκστρατείες ενημέρωσης για την προφύλαξη στην ερωτική ζωή, με τους υπευθύνους να μοιράζουν εκατομμύρια προφυλακτικά δωρεάν στους συμμετέχοντες του καρναβαλιού.

